

Šumenie líp

Časopis Ev. a. v. cirkevného zboru v Necpaloch

ROČNÍK XIV.

2/11

Pri uvítaní kňaza v cirkevnom zbore

(28. júla 1991)

Tá radosť, v duši zaštepená,
keď trpezlivosť odmenená
vífazstvo núka už!
Na spustlej Pánovej vinici
po skazonosnej víchrici
štrkol už hrdzavý kľúč.

Pne staré! A mladé výhonky driemu,
na betón stuhli – masu nemú,
ó, koľko škody len!
Či podarí sa ruke mladej
vyrúbať betón, štepiť nádej,
by svitol nový deň!

Náš kostol, skvostná katedrála,
klenot, čo ruka dedov zanechala,
prázdnota vládne v ňom;
koľko tu práce treba razom,
zapáliť iskru v srdci mladom,
tešiť sa novým dňom.

Ved' prameň živej vody, – viera –
nevyschol ešte, oj nie vera!!!
oživí cirkev zas;
len načrieť treba, zaliat' stromky,
aby ožili tie výhonky,
ktoré poškodil mráz.

Nuž, vitaj teda, mladá ruka,
otcovská práca sa ti núka,
ved' svieti slnko už!
V tej práci aj my pomôcť chceme
zobudiť cirkev, ktorá drieme,
vyčistiť z hrdze kľúč!

Judita Mesárošová, presbyterka

OBSAH

Báseň pri uvítaní kňaza	2
Spätný pohľad na 20-ročnú	
prácu kňaza v CZ	3 – 4
Boh láska je	5
Perly múdrosti	6
Stretnutie spevokolov a posviacka	
kostola v Krpeľanoch	7 – 10
Báseň „Drž, čo máš“	11
Inštalácia	12
Konfirmácia	13 – 14
Úsmevné odpovede	
konfirmandov	15
Zborový deň	16 – 19
Detská rubrika	20 – 21
Letný tábor	22 – 24
Kirchentag	25 – 27
Najkrajšia rytá známka	28 – 30
História	31 – 36
Milodary	37
V matrike	38
Rozpis Služieb Božích	39
Chlieb náš...	40

„A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, neklátiví, rozhojňujte sa v diele Pánovom, vediac, že vaša námaha nie je márna v Pánu.“ Amen. (1. Kor. 15,58)

Spätňý pohľad na desať (dvadsať)-ročnú prácu kňaza v cirkevnom zbore

10 (20) rokov už uplynulo od vtedy, čo som po dlhom zvažovaní poslal prihlášku na Seniorský úrad, že mám záujem o prácu a službu v nespalskom cirkevnom zbore a za niekoľko týždňov musel som sa rozlúčiť so svojim, mne vtedy milým, cirkevným zborom v Lazoch pod Makytou a presťahovať sa do Nepál, medzi ľudí mne celkom neznámych. Zanechal som zbor, kde zborová práca – rozvinutá ešte mojím predchodcom Jánom B. Hroboňom – fungovala po všetkých stránkach. Práca s deťmi, dorastom, mládežou, mladými rodinkami, rozličné spevokolové krúžky, biblické hodiny, náboženská výchova, konfirmácia, pastoraálne návštevy po domácnostiach, to všetko popri službách Božích naplnilo moje srdce nesmiernou radosťou a vyplnilo moje najplodnejšie obdobie v duchovno-pastierskej službe.

Keď ma vtedajší generálny biskup Pavel Uhorskai prehovárať pre prácu v Turci – v Nepaloch, prízvukoval mi: „Lazy sú pripravené prežiť niekoľko rokov aj bez kazateľa, ale Nepaly potrebujú svedomitého duchovného pastiera teraz.“

Nechápal som celkom význam jeho slov, až po určitom čase som zistil, že bola v nich skrytá prezieravá múdrosť otca biskupa, ktorý v Turci prežil časť svojho života a poznal pomery i mentalitu tunajšieho ľudu.

Nechápal som ani slová básne, ktorú recitovala pri privítaní kňaza sestra presbyterka Judita Mesárošová, že sú tu len „pne staré, že mladé výhonky driemu, na betón stuhli – masu nemú.“ Myslel som si, že ak budem pracovať tak ako doteraz, že sa v cirkevnom zbore za chvíľu rozbehne podobná práca ako na Lazoch. Prvé pokusy cez deti, konfirmandov a mládež získať si rodiny pre aktívny život v cirkevnom zbore zlyhali. Zo začiatku som bol pripravený zmeniť miesto pôsobenia, odísť zo zboru. Myslel som si, že to bol omyl, keď som do Nepál nastúpil... Ale postupne posielal mi Pán Boh do cesty ľudí, ktorí sa mi stali veľkou oporou a povzbudením v zborovej práci.

Nesmiernou pomocou a potešením sa mi stal zborový spevokol, ktorý sa podarilo založiť hneď po príchode... a dnes po 10 (20)-tich rokoch jeho účinkovania môžem povedať, že bratia a sestry vykonali kus obetavej práce a služby v tomto nesp. cirkevnom zbore pri nacvičovaní, vystúpeniach a hlavne pri manuálnych prácach, ktoré sa v zbore konali.

Ale to je len zlomok z mnohej práce, ktorá sa v zbore koná a ktorá človeka poteší.

V iných oblastiach to už tak radosť nie je. Nádejne sa hneď v začiatkoch rozprúdila práca s deťmi, s mládežou, rok čo rok pripravujeme letné detské tábory, detské populudnia, rozličné programy, ale práca v tomto smere, žiaľ akosi stagnuje. Samozrejme, okrem detsko-mládežníckeho spevokolu Nezábudky! Tento je popri spevokole dospelých tiež veľkým potešením v mojej práci. Naši mladí však po konfirmácii väčšinou zabúdajú na to, čo sľubovali a vyznávali a strácajú sa vo svete... Bolí ma to pri srdci, pretože každý zodpovedný pracovník, ktorý obetuje všetko svojej práci, pozorne skúma dielo, ktoré koná, či sa ono darí a napreduje, alebo nie. Murár vidí za sebou dvíhajúce sa múry, pekár voňajúci chliebik, ktorý chutí všetkým, roľník pooraný, obsiaty alebo skosený lán poľa... len služobník Ježiša Krista nie vždy vidí okamžitý výsledok svojej namáhavej práce. Rozosieva

semienka dobrého Božieho slova do srdc detí i dospelých, mladých i starých, ale kedy vyklíčia a prinesú úrodu – to veru nevie nik! Niekedy sa mu zdá, že jeho práca je naozaj márna, neužitočná, nepotrebná.

Služobník Boží rozosieva dobré slovo, tak ako to hovorí aj Pán Ježiš v podobenstve o štvorakej pôde, ale len 1/4 priniesla úrodu a tri štvrtiny vyšli nazmar. Toto podobenstvo motivuje aj mňa, aby som usilovne rozosieval semeno evanjelia i naďalej... Rozosievať prichodí i naďalej vo viere, že Pán je ten, ktorý dáva vzrast. Nevieme, kedy tento vzrast nastane a ani v akom množstve. Rozosievať prichodí i vtedy, keď úrodu budú žať len iní, čo prídu po nás, možno až v druhej alebo tretej generácii. Chceme tak robiť v znamení slov Písma, že „naša práca nie je márna v Pánu“. Toto slovo mi bolo posilou a povzbudením, aby som neklesol na mysl i na ducha, keď namiesto plného kostola a zborovej siene prichodilo neraz kázať prázdny laviciam v našom priestrannom kostole...

Už veľa rokov prešlo od vtedy, čo tento chrám bol zaplnený nedelú čo nedelú množstvom veriaceho ľudu. Neúprosny ateizmus vykonal svoje. Často si povieme: „Taká bola doba!“ Ale s tým sa nemôžeme vyhovárať donekonečna a s takouto výhovorkou neobstojíme ani na Božom súde. Tam všetky výhovorky zblednú a s hanbou si budeme musieť uvedomiť, že to len my sami, naša ľahostajnosť, povrchnosť, pohodlnosť, neochota niesť kríž a zatvrdilosť srdca nás odviedli od Pána Boha, od chrámu. Že sme mnohí padli a odpadli, to by nebolo až také zlé, ale že nevieme povstať k novému životu, že nevieme zobrať Pána Boha a Jeho slovo vážne ani teraz, to je zahanbujúce a ponižujúce pre tento nesp. – niekedy tak slávny – artikulárny cirkevný zbor.

Ďakujem Pánu Bohu, že mi dovolil už desať (dvadsať) rokov prežiť medzi vami, slúžiť vám podľa najlepšieho vedomia a svedomia, radovať sa s radujúcimi a žiaľiť s plačúcimi, potešovať v kríži a smútku sa nachádzajúcich, so spevokolom a žiakmi pripravovať mnohé programy a nové piesne na oživenie duchovného života zboru.

A popri vďake chcem aj prosiť o pomoc a o silu zhora; o dobrých spolupracovníkov ktorí by pomáhali pokračovať v práci našich predkov bez ohľadu na to, či to prináša okamžitý efekt alebo nie. A ak sme v niečom zlyhali, niečo neurobili tak, ako bolo treba, nech to prikryje Tvoja milosť, Bože a náš Pane.

Chcem prosiť aj za vás, bratia a sestry, radoví cirkevníci a hlavne za vás, ktorí ste v spevokole či presbyterstve, či v iných funkciách postavení do mojej blízkosti, aby ste mi pomáhali v neľahkej práci, prosím i za vás všetkých spolu s ap. Pavlom slovami na začiatku čítaného textu: „A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, neklátiví, rozhojňujte sa v diele Pánovom, vediac, že vaša námaha nie je márna v Pánu.“ Amen.

Jozef Havrila, ev. farár – senior

Milí čitatelia zborového časopisu

Tieto slová zazneli pred desiatimi rokmi a je zaujímavé, že aj teraz, keď už uplynulo 20 rokov od môjho príchodu do tohto cirkevného zboru, mám tie isté pocity a myšlienky pri hodnotení doterajšieho pôsobenia. Preto som siahol do archívu a vytiahol svoj príspevok zo ŠL 3–2001. Po menšej úprave ho uvádzam v súčasnom čísle zborového časopisu ako svoje vyznanie a svoje pocity pri pohľade na 20 rokov mojej služby uprostred vás.

Boh láska je

A zas je tu leto. Teplé, slnečné dni. Už len pozeráme a obdivujeme tie naše krásne bohaté úrody na našich poliach a záhradách. Každý hospodár len čaká na žatvu – na plné klasy obilia, do nich sa čoskoro zahryznú kombajny, aby zbrali všetky klasy, na ktoré vylial Boh svoje požehnanie, ochraňoval pred skazou a nepohodou.

Keď večer za jasného neba vyjdeme na dvor, pozeráme na tie tisíce svetiel na nebeskej klenbe, čo Božia ruka rozsvietila – musíme si priznať, že stáť pod Tvojou nekonečnou oblohou, pozeráť na tých tisíce svetov, čo žiaria nad nami – sme tu len malý červíček, bo Tvoja sláva všade sa skveje. Tebe, Všemohúci Bože, musíme zvolať: „Tvoja ruka hviezdy rozsiala“. Ty si Tvorca celého nekonečného vesmíru!“ Tebe sa musí klaňať celé ľudské pokolenie.

Nech mi nikto nehovorí, že Teba, Bože, niet. Keď Ty povieš, mám všetko, aj keď som toho nie hoden. Viem, že aj keď dopustíš, ale zas zodvihneš a potešíš. Ty si nekonečná láska zjavená nám v Ježišovi Kristovi. Krásne to znie v našej nábožnej prisni z nášho evanjelického spevníka číslo 229:

*Boh náš je láska od večnosti,
je základ bytia, prúd milosti,
On z lásky stvoril, spravuje svet,
kde nieta Jeho, života niet!*

*Boh náš je láska,
Boh náš je láska!*

Paula Malinová, Ďanová

Perly múdrosti

Ján Brezina

Téma: Slová večného života

Kto chce dobre porozumieť pravdám Biblie a pocítiť ich požehnanie u seba, musí sa usilovať, aby jeho život zodpovedal slovu Božiemu.

J. Arndt

Písmu Svätému nerozumie ten, kto si myslí, že i bez neho vie, čo má robiť.

Slovo Božie ňa vedie k pokore pred Bohom a k poznaniu, ako si na neho odkázaný.

B. Jerie

Biblia je kniha pre všetkých ľudí, pre všetky národy. Prečo práve tam, kde sa ľudia Písma Svätého pridŕžajú, vidíme najväčší pokrok. Prečo sú tie národy, kde Biblia nebola pálená a jej čítanie zakázané, na vyššom stupni vzdelania ako tie národy, kde Bibliu ľudu vzali?

K. Lányi

Slovo Božie je ozajstným nebeským chlebom a najlepším pokrmom pre dušu..

M. Luther

Biblia je najlepšia kniha zo všetkých kníh a ja by som si želal, aby ju mal v ruke každý.

Taylor

Žiadne štúdium nie je pre dieťa dôležitejšie nad štúdium Biblie a právd, ktoré ona učí. Lútujem ľudí, ktorí nečítajú Bibliu. Čudujem sa, že sa sami pripravujú o silu a potešenie.

Wilson

Stretnutie spevokolov

Ako ten čas letí. Iba nedávno som bola ako nová členka narpalského spevokolu na mojom prvom stretnutí spevokolov v cirkevnom zbore (CZ) v Martine. Tohto roku som sa zúčastnila už tretieho stretnutia. Organizoval ho Turčiansky seniorát v CZ v Krpeľanoch na Kvetnú nedeľu. Bol dosť problém sa dopraviť do Krpeľian. Vďaka organizačným schopnostiam pani Zdenky Móricovej zo Žabokriek, ktorá zabezpečila autobus, sme sa šťastne dopravili až ku kostolu.

Kostol v Krpeľanoch je nový, priestranný, postavený v modernom štýle. Zišlo sa nás tam 12 spevokolov z celého Turca a veru sme spolu s hosťiteľmi kostol naplnili. Želaním domáceho pána farára bolo, aby bol kostol aj v budúcnosti, pri Službách Božích, taký plný ako v ten deň.

Na začiatku sme sa duchovne stíšili a po modlitbe sa začala slávnostná prezentácia

spevokolov. Celý program moderovali naši mladí cirkevníci zo Žabokriek Ad'ka a Paľko Bartošovci. Veľmi dobre zvládli svoju úlohu a ich vystupovanie sa páčilo aj okolo sediacim účastníkom z iných CZ. Každý spevokol zaspieval 1 – 2 pesničky. Mala som možnosť veľmi intenzívne prežiť mnoho krásnych duchovných piesní. Bol to pre mňa balzam na dušu a ďakovala som Pánu Bohu, že mi dožičil tieto krásne chvíle.

Po skončení programu nám domáci pripravili bohaté občerstvenie vo forme kávy, nápojov a sladkých dobrôt od výmyslu sveta. Popri občerstvení sme sa tiež stretli so známymi z ostatných CZ. Mali sme možnosť porozprávať si zážitky pri nácvikoch piesní a spolu precítiť dojmy z nedávno skončeného podujatia. Vypovedaná radosť je dvojnásobná radosť a keď nám aj počasie prišlo, tak sme sa do autobusu veľmi neponáhľali.

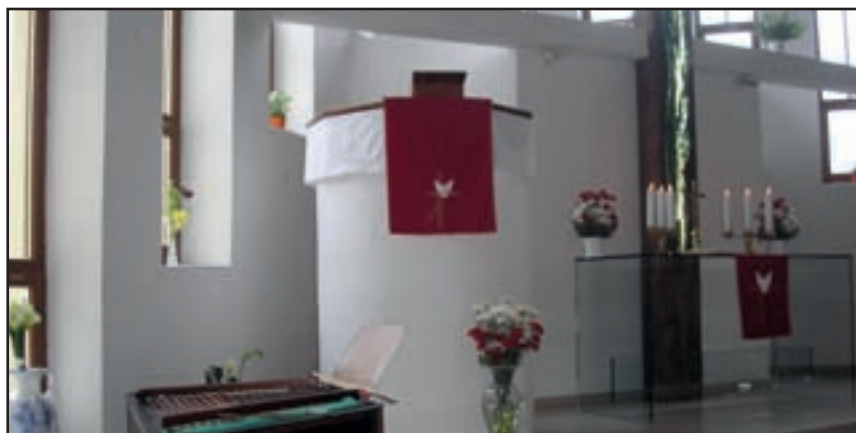
Domov sme prišli až k večeru a mne zostalo na duši akosi clivo. V spevokole dospelých nášho CZ spieva iba 5 – 6 členov z Necpál. Či sa nenájde v našej dedine viac nadšencov, ktorí by rozšírili naše rady? Nemuselo by nás z autobusu vystupovať tak málo. Nebojte sa prihlásiť! Aj ja som váhala a dnes nebanujem. Kým mi Pán Boh požehná zdravie, budem na stretnutia chodiť. Ak stratím hlas, budem na nácvikoch aspoň počúvať, ako ostatní spievajú. Príďte aj vy medzi nás nasaať príjemnej atmosféry.

Bc. Mária Kováčiková z Necpál

27. júna 2011 sa v Krpeľanoch konala pastorálna konferencia duchovných Turčianskeho a Liptovsko-oravského seniorátu. S potešením som si prezrel dokončené dieľo po posviacke, ktorá sa konala 19. júna 2011. Urobil som aj niekoľko záberov z interiéru a exteriéru kostola s úmyslom použitia fotografií v našom zborovom časopise. Medzitým aj v Evanjelickom posle spod Tatier bol uverejnený článok o posviacke kostola v Krpeľanoch, ktorý vám, milí čitatelia, predkladám na prečítanie a povzbudenie, že aj v našom senioráte vo viacerých zboroch prikladajú ľudia ruku k spoločnému dielu pri budovaní cirkvi.

Jozef Havrila, ev. farár a senior TuS

Z NAŠICH ZBOROV

V Krpelanoch posvätili nový Boží chrám

KRPEĽANY – Kostol Svätej Trojice. Takýto názov nesie nový Boží chrám, ktorý 19. júna posvätil biskup Východného diecézy S. Sabol.

Biskup v príhovore pri tejto príležitosti zdôraznil, že kostol je miestom, ktoré má svoju váhu pre živce kresťana. Povzbudil veriacich, aby prichádzali na miesto, kde sa zvestuje živé Božie slovo.

Slávnostnou kazateľkou bola S. Horňanová, ktorá na základe

slov z Iz 55, 1 – 3 povzbudila prítomných, aby čerpali zo živého slova, ktoré ponúka Pán Ježiš Kristus.

Autorom projektu kostola je architekt O. Mrňian a tvorcom oltárneho križa a stola M. Dzurek. Tieto časti majú pripomínať, že

kostol je miestom, kde čerpáme živú vodu, ktorú nám dáva sám Pán Ježiš Kristus. Križ je vysoký 7,5m a je do neho vlepované sklo, ktoré pripomína tečúcu vodu. Vytéka z miesta, kde mal Pán Ježiš hlavu a tečie smerom k oltáru a k Biblii, a tak evokuje život v Kristovi, ktorý je sprostredkovaný zvestovaním Božieho slova a preisluhovaním sviatosti. Oltárny stôl je zo skla, a tak je pokračovaním križa. Drevo križa pripomína starého človeka, ktorý zmiera, ale v križi je nový život, ktorý dáva Kristus a oslobodzuje človeka od moci hriechu, smrti a diabla. Tento život je čistý, čo dokazuje čistota skla oltárneho stola.

Domáci farár P. Tomka pri histórii stavby kostola spomenul, že chrám sa stavá 12 rokov, bolo preinvestovaných 341 382 € a odpracovaných 24 711 brigádničských hodín.

Posviacky sa zúčastnilo viac ako 700 bratov a sestier zdieľan z Krpelian, ale aj z okolitých zborov.

Posviacky sa zúčastnilo aj mnohá hosti z radov evanjelických farišiev.

-pl-

Ladislav Fričovský

Drž, čo máš!

Zj 3,11

*Je v žití viac než
mešec peňazí,
čo srdce, dušu
pekľom zreľazí.
Čo vábi, sľaby
Jedovatý had.
Ponúka veľa,
Všetko však vie vziať.*

*Neuver sľubom,
Klamlivému snu.
Dnes ťa chvália?
Zajtra nepustia dnu.
Tá ľudská priazeň
Krehký základ má.
Prijíma dary,
Vďačnosť nepozná!*

*Je však aj hlas iný,
Čo k sebe zve
Do výšky nebies,
Kam zrak nedozrie.
Kde verných víta
Veniec slávy, chvál.
Drž, čo máš. K čomu
Pán Ťa povolal!*

(Br. Tomášovi Germanovi, k inštalácii za farára v Blatnici 22. mája 2011)

Inštalácia zborového farára v Blatnici

Dňa 22. mája 2011 v evanjelickom kostole v rámci slávnostných služieb Božích v Blatnici vykonal senior Turčianskeho seniorátu Jozef Havrila, inštaláciu zvoleného farára **Mgr. Tomáša Germana**. Pri inštalačnom akte mu asistovali br. Marek Szabó, ev. farár a Zuzana Szabóová nám. farárka z Príbovíc. Základom pre inštalačný príhovor bol biblický text: 2Tim 2,15. Slávnostným kazateľom bol Vargovčák Martin z CZ Turany.

Na slávnosti inštalácie liturgovali: Havrila Dušan-farár z Košíc a konsenior KES, Petro Jaroslav – farár z Obišoviec, Petrová Iveta-senior. kaplanka TuS – v úvodnej liturgii. V záverečnej liturgii: Mišina Igor – nám. farár z Hája a emer. dištr. biskup, Vargovčák Martin-farár z Turian a domáci inštalovaný br. farár Mgr. Tomáš German.

Inštalovaného br. farára pozdravili: zástupcovia za domáci cirk. zbor, br. dozorca blatnického CZ prečítal pozdravný list bývalého farára Milana Kubíka z Martina, za TuS pozdravil br. inštalovaného a CZ Jozef Rišian. Za susedné CZ: Mošovce, Háj, Príbovce a Necpaly sa prihovorel br. farár Mišina Igor a zástupcovia z Mošovíc, za rodný zbor CZ Košice D. Havrila – ev. farár, za Obišovce br. Ing. Ján Brozman (zároveň pozdravil aj za predsedníctvo VD) a bývalý farár a senior Fričovský Ladislav, za spolužiakov Štefan Paňuška, za rim. kat. cirkev br. farár z Mošovíc a na záver p. starostka z Blatnice. Po pozdravoch sa prihovorel prítomným ešte aj inštalovaný br. farár.

Na službách Božích spieval spevokol z domáceho blatnického cirkevného zboru, z Obišoviec, z Mošovíc, Nezábudky z Necpál. Mnoho cirkevníkov z necpalského cirkevného zboru sa zúčastnilo tejto milej zborovej slávnosti, nakoľko br. farár pôsobil jeden rok v Necpaloch ako seniorálny kaplán. Aj na stránkach nášho časopisu vyjadrujeme radosť z obsadenia cirkevného zboru novým kňazom, prajeme bratovi Tomášovi Germanovi požehnané pôsobenie na jeho pôsobisku a zmocnenie Duchom Svätým pre službu, ktorú bude konať.

Jozef Havrila, ev. farár a senior TuS

Konfirmácia

Po dvojročnej príprave skupinka 7 konfirmandov bola v poslednú májovú nedeľu prijatá za dospelých členov evanjelickej cirkvi. Brat farár po krátkej skúške konfirmandov vo svojom konfirmačnom príhovore nasmeroval na konfirmandov otázku, ktorú kládol po vzkriesení Pán Ježiš učeníkovi Petrovi: „Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ?“ Tak sa totiž pýta Pán Ježiš v čase konfirmácie aj jednotlivých konfirmandov, ktorí pri konfirmácii vyznávajú svoju vieru a sľubujú vernosť Pánovi cirkvi i cirkvi našej ako takej. Učeník Peter svoju lásku k Pánovi – aj napriek predchádzajúcemu zakolísaniu vo viere – osvedčil v každodennom živote. Zostal verným svedkom Spasiteľa a Jeho vyznávačom až do konca svojho pozemského života. Neváhal položiť aj svoj život pre svojho Spasiteľa. Náš Spasiteľ sa aj dnes pýta na našu lásku a vzťah k Nemu. Nezostanú naše sľuby a vyznania len záležitosťou úst bez priloženia srdca?

Na slávnostných službách Božích pozdravili konfirmandov obidva spevokoly cirkevného zboru: Nezábudky a spevokol dospelých. Brat námestný dozorca Jozef Rišian vo svojom príhovore nabádal konfirmandov k vernosti naproti Pánu Bohu i cirkvi a zároveň im odovzdal dar, ktorý im má pripomínať slávnostný deň ich konfirmácie.

Redakcia

Zľava horný rad: Michal Piovarči, Samuel Sumka, Patrik Herčút, Zuzana Vošková, Lenka Ďanovská, Andrea Rufusová

Zľava dolný rad: Adela Špirková – kantorka z Krpelian, Zuzana Sumková, Jozef Havrila – zbor. farár, Jozef Rišian – nám. zbor. dozorca, Jozef Moric – kurátor a kostolník-zvonár

Úsmevné odpovede konfirmandov

Ako nám Pán Boh daroval Bibliu? – Nezhodil nám ju z neba, ale **Pán Boh sedel nad Duchom Svätým.**

Medzi vyučujúce knihy NZ patrí aj kniha **Kanadským.**

Traja králi sa menovali: **Pankrác, Servác a Bonifác.**

Luther na Wartburgu prekladal Písmo sv. **do nemeckej gréčtiny.**

Slávnostnú polovicu cirkevného roku delíme na tri kruhy: vianočný, veľkonočný a **veľkodušný.**

Nedele vo vianočnom kruhu: ...Deviatnik, po Deviatniku a **Desiatnik** (správne malo byť: Predpôstna alebo Mäso pôst).

Pán Ježiš sa narodil z **Márie Terézie**, trpel pod **poľským pilotom...**

Hriech poznáme **skutočný a neskutočný...**, po nesúlase br. farára s odpoveďou sa konfirmand opravil a pokračoval: hriech poznáme **dobry a zly...**

Ježiša budem nasledovať tak, že Ho budem prenasledovať.

Ani tohoročná skúška podľa uvedených odpovedí nebola nudná. Dajte nám vedieť do redakcie, ktorú odpoveď považujete za najväčšiu haluz. Redakcia pozná aj autorov jednotlivých výpovedí a víťazovi venuje knihu: Aj smiech je Boží dar.

Zborový deň – 26. júna 2011

Nedeľa 26. 6. 2011 bola dňom, na ktorý sa tešili nielen naši najmenší, ale aj my, mládežníci. Po viacerých prípravách sme sa dočkali. Všetko to odštartovalo už dopoludnia, kedy sa v kostole konali mládežnícke služby Božie. Odspievalo sa viacero obľúbených piesní. Pri príležitosti záveru školského roka bolo žiakom, študentom a učiteľom udelené

požehnanie. Najväčšie poďakovanie patrilo Pánu Bohu, za pomoc pri štúdiu, múdrosť a silu, ktorú každý tak potreboval. Po ukončení služieb Božích sme sa ponáhľali domov naobedovať, aby sme sa čím skôr opäť zišli na farskej záhrade, kde sa od tretej hodiny malo konať rozprávkové zborové popoludnie. Každý pripravoval svoje stanovište, prezliekol sa za danú rozprávkovú postavičku a netrpezlivo očakával príchod deťúreniec. Samozrejme, bezpečne ukrytý, aby ho zvedavé očká nevideli predčasne. Boli sme zvedaví, či nás počasie nezradí, a deti tak radšej ostanú doma pred televízorom alebo počítačom. Hoci to s dažďom zo začiatku vyzeralo všelijako, po pár kvapkách sa počasie umúdrilo. Nič teda nebránilo tomu, aby sa všetci ocitli v rozprávke. A keby len v jednej! Najskôr sa však deti, ich rodičia i starí rodičia zišli na fare v zborovej sieni, kde si spolu zaspievali, pomodlili sa a vypočuli si výklad. Potom sa rozdelili do skupín. Každá dostala mapku, ktorá jej pomohla orientovať sa v rozprávkovej krajine. A tak mohli deti objavovať nielen zákutia farskej záhrady a jej okolia, ale aj tajomstvá rozprávok, ktoré už čítali alebo videli v televízii. Ak správne poskladali biblický veršík, vojaci-strážcovia ich pustili ďalej. Veľa odvahy stálo deti postaviť sa zoči-voči rozšanteným čertom, ktorí si pre ne pripravili súťaž v skákaní vo vreci. Darilo sa im aj pri Popoluške, ktorej pomohli pri preberaní a párovaní

známych biblických a rozprávkových dvojíc. Šikovné duo Pat a Mat povzbudzovalo súťažiacich pri stavaní Babylonskej veže z papierových pohárikov. Deti videli naživo aj Janička a Marienku a medovníkovú chalúпку s ježibabou. Tu si vypočuli rozprávku a dozvedeli sa niečo nové o našom kostole. Pri stretnutí s čarodejnicou a jej verným pomocníkom ukázali, že poznajú jednotlivé biblické symboly a vedia, čo znamenajú. Počas celej rozprávkovej cesty usmerňovali deti dobré víly, pán Tau či hlúpy Jano. Ak mali chuť, mohli si nechať

pomaľovať tvár samotnou Pipi Dlhou Pančuchou. No a za odmenu dostali šikovné detičky (a nielen tie) výborný guláš, ktorý navaril nemenej šikovný Maťko Zachar.

Ďakujeme nielen jemu, ale tiež všetkým, ktorí prispeli, či už napečením zákuskov alebo prichystaním občerstvenia a rozprávkovým postavičkám, ktoré si nachvíľu odskočili z rozprávok do nášho sveta. No vďaka patrí hlavne Bohu, lebo bez Neho by sa ani toto úžasné popoludnie nekonalo.

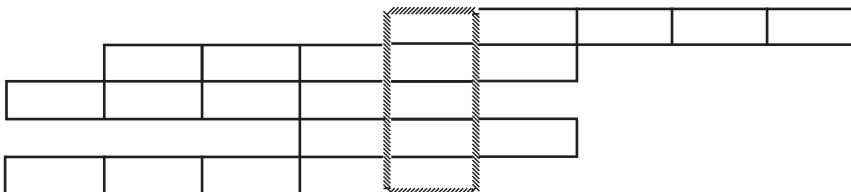
Andrea Bartošová, Žabokreky

2. úloha: Biblia je Kniha kníh. Nachádza sa v nej 66 kníh, a to v Starej zmluve 39 kníh a v Novej zmluve 27 kníh. Bola napísaná viacerými autormi, ktorí boli vedení Duchom svätým. Jedným z autorov je lekár, ktorý napísal dve knihy – jednou z nich sú Skutky apoštolov. Jeho meno sa dozvieme po vyriešení **tajničky**. Ktorá je druhá kniha od tohto autora?

1. Pán Boh je? (1. list Jána 4,8)
2. Kto je autorom listu, ktorý sa v Biblii nachádza za listom Židom?
3. Kto napísal druhé evanjelium?
4. Kto napísal štvrté evanjelium, 3 listy a poslednú knihu v Biblii?
5. Ktorý z učeníkov Pána Ježiša Krista povedal? Pán môj a Boh môj! A Pán Ježiš mu riekol: Pretože si ma videl, uveril si; Blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.
(ev. Jána 20,28-29)

3. úloha: Po vyriešení doplňovačky (doplňte samohlásky) získate verše zo Žalmu 139, v ktorom sa píše o Božej vševědúcnosti a všadeprítomnosti.

H_____sp_____d_____, T_____s_____m_____
pr_____sk_____m_____l_____ p_____zn_____.
T_____v_____š_____, č_____s_____d_____, č_____vst_____v_____;
_____m_____j_____ m_____š_____l_____o_____nk_____ ch_____p_____š_____z_____d_____o_____l_____k_____.

Milí lúštitelia!

Správne odpovede z minulého čísla zneli:

1.: Kto má Syna, má život, kto nemá Syna, nemá život.

2.: Dobrý pastier život kladie za ovce.

3.: Pán Boh Ti ponúka večný život.

Odmeny za správne vyriešenie všetkých úloh vyhrávajú:

Alexandra Poloncová, Miriam a Zuzana Buľovská zo Žabokriek.

Srdečne blahoželáme a správne odpovede z tohto čísla očakávame opäť v redakcii. Za prípravu detskej rubriky ďakujeme Monike Gabčovej.

Letný tábor

V dňoch 4. – 8. júla 2011 sa na fare v Necpaloch konal denný biblický tábor. Niel sa v duchu rôznych podobenstiev. Každý deň sme začínali spevom a modlitbami. Po celý čas prevládala veselá nálada. V pondelok sme začínali pod vedením Ad'ky Kráľovanskej, ktorá nám rozprávala podobenstvo o svadbe kráľovského syna, v ktorom sme

mali možnosť sa zamýšľať nad tým, aké je dôležité vybrať si správnu cestu, pretože cesta bez Pána Ježiša nás vedie do zatratenia, ale cesta za Pánom Ježišom do kráľovstva nebeského. V utorok nám pán senior rozprával podobenstvo o milosrdnom samaritanovi. V ňom sme sa dozvedeli, kto je našim blížnym, komu môžem ja byť blížnym – komu môžem byť ja nápomocný. Na záver a spestrenie vážnej časti nám Miloš Lisý predviedol, ako my dnes môžeme poskytnúť prvú pomoc. V stredu nám sestra kaplánka Iveta Petrová rozprávala podobenstvo o strome a o dome a o staviteľoch. Výklad pozostával najskôr z aktivity, kedy boli deti rozdelené do skupín podľa niekoľkých farieb. Na čele každej skupiny stál jeden mládežník. Za krátky čas deti

so svojimi vedúcimi preskúmali okolie fary a vybrali si jeden strom, ktorý čo najdetailnejšie opísali. V závere aktivity sme spoločne zhodnotili, že pre strom sú najdôležitejšie korene. Ako bolo neskôr v samotnom výklade zdôraznené, aby strom pevne stál, musí mať pevný základ. Človek je ako strom. Svoj život musí mať postavený na skale. Deti si v rámci tvorivých dielní vytvorili stromček „šťastia“.

Každý z nás má nejaký talent, a tento talent je dôležité využívať tam, kde je to skutočne potrebné. O tom sme sa dozvedeli vo štvrtok v podobenstve o hrivnách pod vedením Z. Štilcovej a Ad'ky Bartošovej. Zakončením nášho tábora bolo podobenstvo o dobrom pastierovi, ktorý hľadá stratenú ovečku. Priblížila nám ho Janka Zacharová.

Každý deň po hlavných témach nasledovali tvorivé dielne, kde si deti ale aj dospelí mohli vyrobiť vždy k danej téme nejakú drobnosťku na pamiatku. Tí, ktorí sa nezmestili za stôl pri tvorivých dielnach, mohli využiť rôzne športové hry. K dispozícií bola skákacia trampolína, ktorá bola obsadená do posledného dňa, vodný aj stolový futbal, skákací hrad, twister, deti mali možnosť zahrať sa rôzne loptové a iné hry.

Pre odvážlivcov bol pripravený nočný pochod a to zo štvrtka na piatok. Zúčastnili sa ho naozaj len tí najodvážnejší, ktorí sa nebáli zažiť veľké dobrodružstvo. Okrem tajomných postáv, ktoré sa sem tam mihotali v tme, deti plnili

aj súťažné úlohy. Víťazom sa nakoniec stal každý, kto došiel šťastlivo do cieľa. Po návrate z pochodu dobrodružstvo pre mnohých pokračovalo a to v podobe stanovačky na farskej záhrade.

Okrem duchovného pokrmu, sme prijímali aj pokrm telesný. Každý deň pre nás pripravili ochotné ruky občerstvenie v podobe rôznych koláčikov či nápojov. Preto by som sa chcela v mene všetkých zúčastnených poďakovať každému obetavému, kto akýmkoľvek spôsobom sa pričínal o spokojnosť a pohodu počas nášho tábora.

Pánu Bohu vďaka za to!!

Janka Havrilová

Stretnutie kresťanov v Nemecku – Kirchentag

Kirchentag alebo inak cirkevné dni je názov pre tradičné stretnutie kresťanov, ktoré sa koná každé dva roky vždy v niektorom inom meste Nemeckej republiky. Tento rok privítalo kresťanov rôznych krajín a národností saské mesto Drážďany, pre svoju charakteristickú krásu nazývané tiež „Florenca na Labe“.

Kirchentag sa v Drážďanoch uskutočnil v dňoch 1. – 5. júna. Boli to v poradí už 33. nemecké evanjelické dni. Celkovo sa na nich zúčastnilo okolo 130 000 návštevníkov. Pričom zo strednej a východnej Európy (zo Slovenska, Maďarska, Poľska a Česka) ich bolo približne 4000. Asi 500 členov sa zúčastnilo aj z našej cirkvi, a to zo seniorátov: Bratislavského, Liptovsko-oravského, Myjavského, Novohradského, Považského, Tatranského, Šariško-zemplínskeho, Zvolenského a tiež nášho Turčianskeho.

Turčiansky seniorát reprezentovali bratia a sestry z cirkevných zborov Blatnica, Príbovce, Košeca, Necpaly, Považská Bystrica, Púchov, Záriečie a Žilina. S Turčianskym seniorátom sa cirkevných dní v Nemecku zúčastnili aj sestry z Nových Zámkov a tiež jedna sestra z Dunajskej Stredy.

Podujatia pre slovenských účastníkov, no nielen pre nich, prebiehali predovšetkým v Dreikönigskirche – v Chráme Troch kráľov. Služby Božie s Večerou Pánovou sa tam konali vo štvrtok 2. júna na sviatok Vstúpenia Krista Pána na nebo. Na týchto službách Božích kázňou Božieho slova poslúžil brat generálny biskup Miloš Klátik. Dreikönigskirche bol zaplnený do posledného miesta a Večeru Pánovu prijalo asi 500 ľudí. Na liturgii sa spolupodieľali brat biskup Západného dištriktu Milan Krivda, sestra seniorka Liptovsko-oravského seniorátu Katarína Hudáková a sestra farárka z cirkevného zboru Bratislava-Petržalka

Stretnutie s bývalým farárom A. Breuningom a jeho manželkou Heídi z partnerského zboru z Rössdorfu

Eva Kolesárová. Program služieb Božích svojím vystúpením obohatili nasledovné spevokoly: spevokol Evanjelického gymnázia v Tisovci VOICE, spevokol Evanjelickej teologickej fakulty UK v Bratislave ICHTYS, rómsky spevokol z Cirkevného zboru Rankovce a petržalský oktet z Cirkevného zboru Bratislava-Petržalka.

V sobotu 4. júna v spomínanom chráme Božom brat generálny biskup spolupúčinkoval s katolíckym kňazom Petrom Šajdom na biblickej hodine, kde sa obaja zamýšľali nad biblickým textom Mt 6,19-34 o zbieraní pokladov a ustarostenosti. Po biblickej hodine sa konalo diskusné fórum, na ktorom sa zúčastnili biskupi evanjelických a. v. cirkvi zo Saska, Maďarska, Poľska, Evanjelickej husitskej

cirkvi v Prahe, Ortodoxnej cirkvi českých krajín, Reformovanej cirkvi na Slovensku a iní. Spoločne hodnotili momentálne postavenie cirkvi, na ktorej čele sú v tej ktorej krajine.

Toto veľké stretnutie kresťanov bolo určite pre mnohých, ak nie väčšinu, veľkým duchovným zážitkom a povzbudením v ich viere. Čo ich na toto stretnutie priviedlo? Prinášame slová sestry Milky Lúčanskej z Blatnice, vdovy po nebohom bratovi farárovi v Blatnici, ktorá sa tohto podujatia zúčastnila:

„Pri čítaní slov evanjelií vidíme ako Pán Ježiš stále putuje z miesta na miesto. A On nás pozýva putovať s Ním. Preto bolo naše rozhodnutie ísť za Ním aj do tohto krásneho historického 800-ročného mesta. Napriek tomu, že sme mnohí nerozumeli nemeckému jazyku, cítili sme pôsobenie Ducha Svätého a milujúce objatie Ježiša Krista v každom podujatí, na ktorom sme sa zúčastnili. Verím, že množstvo ľudí počas týchto piatich požehnaných dní z toho nadšenia, radosti a úprimného oslavovania Pána Boha, Ježiša Krista a Ducha Svätého, načerpalo duchovnú silu k ďalšiemu životu.

Chcem povedať **ĎAKUJEM** našej ECAV, že nám umožnila zúčastniť sa tohto podujatia, nášmu seniorátu, celému osadenstvu v autobuse. Bol to úžasný kolektív z rôznych zborov. Aj takto sme mali možnosť poznať sa a cítiť vzá-

jomnú blízkosť ako ozajstné sestry a bratia.

Podakovanie patrí aj jednej z nás – profesorky Anke Tomišovej, ktorá nám svojou perfektnou nemčinou robila popri svojich zážitkoch aj sprievodcu. Tiež ďakujem dvom úžasným šoférom za ich bezpečnú jazdu.

Verím, že tieto požehnané dni sa pre nás účastníkov ešte nekončili, lebo v hĺbke našich duší ich ešte prežívame. V týchto dňoch, ktoré sme prežili na KIRCHENTAGU pokračujeme krásnym vzťahom k Pánovi Ježišovi a príkladným životom v našich zboroch.“

34. cirkevné dni, tzv. Kirchentag, sa uskutočnia v Hamburgu 1. – 5. mája 2013. III. evanjelické cirkevné dni pripravuje naša cirkev na 29. 6. – 1. 7. 2012. Uskutočia sa v Novohradskom senioráte. Ich súčasťou bude III. konferencia Slovákov žijúcich v zahraničí.

Mgr. Iveta Petrová

Umelecká osobnosť Martin Činovský a jeho medzinárodné víťazstvo – najkrajšia rytá poštová známka Európskej únie

Milí čitatelia! Určite mnohí z Vás zaregistrovali, že pri príležitosti 400-tého výročia Žilinskej Synody bola v minulom roku vydaná nádherná rytá poštová známka s háččekom, s motívom Thurzovského oltára z Necpalského chrámu Božieho a s motívom Mariánskeho námestia v Žiline.

Táto známka vyhrala 1. miesto v súťaži o najkrajšiu rytú poštovú známku Európskej únie „Grands Prix de l'Art Philatlique“. O víťazstve rozhodla odborná porota koncom apríla v Bruseli. O poštovej známke sa hneď po jej vydaní začalo hovoriť vo filatelickej obci v superlatívoch, napríklad bola označovaná za najkrajšiu známku desaťročia alebo najkrajšiu slovenskú známku vydanú po roku 1993. Koncom minulého roka bola ocenená dvoma cenami ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR a získala aj ocenenie generálnej riaditeľky SP Krištáľovú známku za najkrajšiu známku roka. Znáмка vyšla v exkluzívnej háččekovej úprave v limitovanom náklade 60 000 kusov. Autorom výtvarného návrhu poštovej známky je Dušan Kállay a autorom excelentnej oceľorytiny známky a háččeka Martin Činovský. Vzhľadom na skutočnosť, že sa Žilinská synoda konala pod záštitou uhorského palatína grófa Juraja Thurzu z Betlanoviec, stúpenca reformácie augsburského smeru, aj dizajn poštovej známky je prispô-

sobený týmto historickým reáliám. Na háččeku je umelecky stvárnený hlavný obraz z tzv. Thurzovho oltára, ktorý si dal palatín vyhotoviť do kaplnky svojho hradu na Orave. Oltár bol neskôr prenesený do nášho evanjelického kostola v Necpaloch, kde sa nachádza dodnes. (1)

Táto známka žne v umeleckej Európe a vo svete významné ocenenia. Chceli by sme Vám predstaviť autora známky – významného kovorytca, akademického maliara, doc. Martina Činovského, ArtD.

Slovenská kultúra mala vždy veľký potenciál. Naše výtvarné umenie dokázalo zaujať svet výni-

močnými výsledkami. Úspechom však vždy predchádzala mnohoročná odborná príprava a rozvíjanie talentu. Iba na tejto báze sme dokázali osloviť a zaujať svetovú verejnosť aj v takých špecifických výtvarných disciplínach, ako knižná ilustrácia, grafika, keramika, kinetické umenie a v ostatných rokoch špeciálne v známčkovej tvorbe.

Je len niekoľko európskych štátov, ktorých známky majú pre filatelistov a nielen pre nich nesmiernu hodnotu. Sú to známky, malé grafické formy, umelecké diela s jednoznačne najväčším, celosvetovým dosahom na diváka, tvorené klasickými ryteckými postupmi. Technikami mimoriadne náročnými, ktoré vyžadujú skutočnú kreativitu a veľkú skúsenosť autora. Preto do tejto tvorivej oblasti vstupuje tak málo umelcov i vydavateľov, čím hodnota týchto diel nesmierne rastie. Jednu z dominant svetovej známčkovej tvorby zastávalo Československo. Slovensko, prirodzene, prevzalo tieto svetové úspechy a vo výnimočnej miere v nich pokračuje dodnes. Svedčia o tom výsledky slovenskej známčkovej ryteckej školy, ktorú založil a stále rozvíja Martin Činovský.

Martin Činovský, pedagóg na katedre výtvarnej výchovy PdF UK, je nesmierne kreatívny a všestranný umelec. Vo voľnej grafickej tvorbe rozvíja tie najvzácnejšie prejavy imaginárneho prejavu. Aj vďaka jemnej lazúrovitej maľbe radíme jeho komornú maliarsku tvorbu medzi naratívno romantizujúcu s veľkým dôrazom na fantáziu a surrealistické výrazové prostriedky. Martin Činovský vo výtvarnom umení čaruje. Je jednou z najvýznamnejších, vo svete plne rešpektovaných umeleckých osobností, z tvorivo významnej generácie absolventov Vysoké školy výtvarných umení 70. rokov 20. st. Tak ako zaujal ojedinelým videním sveta a jeho svojskou transformáciou do umeleckej podoby,

fascinuje aj dnes, stále kreatívnou fantáziou, ktorú naplňa zrelosť a hodnota poznania a ustavičného rozvoja. V autorovej tvorbe dominuje obdiv k životu, ktorý bez prestania skúma a zobrazuje. Na jeho vrchole je stále nádej a túžba, ktorú naplňa nielen tvorbou, ale aj osobitým hodnotným prístupom k životu.

Martin Činovský je aj originálny hudobník. Nahral niekoľko úspešných CD, kde jeho hudba vytvára útesy prekvapení a rytmických zázrakov, vždy na základe melodickej krásy žitého prežívaného šťastia.

To, že Martin Činovský celý svoj život v umeleckom výraze nachádza a zobrazuje svojkosť všedného, symboliku reálneho a imagináciu domýšľaného, či netransparentného, práve to dodáva jeho tvorbe tú autorskú originalitu. Jeho ľudskosť spolu s vedomosťami sú platformou autorovej dlhoročnej a zložitej pedagogickej práce a jej úspešného naplňania v tvorbe jeho vysokoškolských študentov, absolventov. Dokáže a vie odovzdať. To je a zostáva výsadou len výnimočných pedagógov.

Známková tvorba je doménou autora desiatky rokov. Predchádzalo jej rozhodnutie postaviť túto, jednu z najnáročnejších techník na pevné základy a vytvoriť čo najlepšie predpoklady pre jej rozvoj. S odstupom času konštatujeme, že jeho rozhodnutie malo význam nielen pre autora, pre jeho celoživotný tvorivý rozvoj, ale aj pre Slovensko, ako republiku v prestížnych úspechoch najlepších výsledkov medzi významnými kultúrami dnešného sveta. Vraví o tom aj tohtoročné ocenenie, to najvyššie. Prvá cena v súťaži o najkrajšiu rytú poštovú známku Európskej únie, Grands Prix de l'Art Philatélique, Bruxelles. (2)

Autor známky je nositeľom „Identifikačného kódu Slovenska“ a desiatok najvýznamnejších cien a uznání doma i vo svete. Samostatne vystavoval v mnohých mestách na Slovensku a v zahraničí. Zúčastnil sa vyše päťdesiatich kolektívnych a medzinárodných výstav. Získal viaceré čestné uznania za grafiku, medaily na Medzinárodnom bienále malých grafických foriem v Lodži a na Bienále exlibrisu v Malborku v Poľsku. V roku 1985 získal cenu Slovenského výtvarného fondu. Rytecky sa podieľal na známke roka 1988 a za realizácie poštových známk dostal šesťkrát Cenu ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií. V roku 1999 získal III. cenu v súťaži o Najkrajšiu známku sveta Grand Prix de l'Exposition WIPA vo Viedni za známku Ľudovít Štúr spolu s autorom výtvarného návrhu Jozefom Balážom. Od roku 1986, kedy rytecky realizoval svoju prvú poštovú známku a od roku 1993, kedy vytvoril prvú známku Slovenskej republiky, sa ním zrealizované známky objavujú vo verejných filatelistických anketách na prvých miestach. V roku 2004 mu bol udelený francúzsky rad Rytiera umenia a literatúry.

Je považovaný za zakladateľa slovenskej známkovej tvorby a vo svojej tvorbe sa v súčasnosti zameriava hlavne na poštové a bankové ceny. Počas svojho pôsobenia ako pedagóg na VŠVU vychoval už viacero následníkov. Založil tlačiareň špecializovanú na oceľotlač z plochých dosiek.

Okrem intenzívneho pôsobenia v oblasti známkovej tvorby sa venuje aj voľnej a užitej grafike, knižnej ilustrácii, maľbe, komponuje hudbu aj hudbu k filmom. Žije a tvorí v Bratislave. (3)

Zdroje:

- (1) Foto: Slovenská Pošta, Zdroj: TASR
- (2) prevzaté z časopisu Naša univerzita, č. 10, jún 2011
- (3) <http://www.martincinovskysk/>

Pripravili manželka Lisí.

Siftória

Zápisnica o kanonickej vizitácii, ktorú vykonal v cirkevnom zbore ev. a. v. nepal-skom, dňa 11. a 12. júna 1928 dôstojný pán Dr. Juraj Janoška, biskup Východného dištriktu cirkve evanjelickej a. v. na Slovensku.

(Pokračovanie z predchádzajúceho čísla. Táto časť nám ponúka záverečné poznámky a zápisy z kanonickej vizitácie biskupa Jura Janošku, ako aj originálne pečate zúčastnených a podpisy. Text je v pôvodine.

Z archívnych materiálov pripravil Mgr. J. Havrila, zb. farár – senior.)

(dokončenie)

str. 61 – 65

VI. Sťažnosti a žiadosti

Zo strany sboru žiadost', aby sobáše mohli byť odbavované v nedeľu, poľažne v II. slávnosť výročitých slávnosti,-

Zápisnica táto v úplnom znení prečítaná bola v celocirkevnom konvente dňa 15. 1928.- (nasledujú podpisy účastníkov konventu)

str. 63

Kanonickú vizitáciu konajúci biskup vyslovuje predovšetkým vďaka všetkým údom tejto starobylej artikulárnej cirkvi za horlivú obetivosť, ktorú dokázali od poslednej kanonickej vizitácie, a menovite v poslednom desaťročí stavbami a nadobúdaním, a to nielen v matkocirkvi, ale i po filiách. Zvlášte, obnovuje sa čestná pamiatka Josefa Justha st., ktorý i ako sborový i ako seniorálny dozorca vynikal vzdelanosťou a nábožnosťou, a veľké zásluhy si vydobyl pri stavbe chrámu.

V hospodárení cirkevnom nápadná je dlžoba celocirkevná vyše 50.000,- Kčs. obnášajúca, tiež filie Ďanovej v summe 38.968,- Korún. Kanonická vizitácia nakladá, aby sa tento dlh, keď i nie razom, tedy po čiastkach, ale za najbližších päť rokov splatil. Ináč Ďanovej patrí vďaka, že si školu zachovali cirkevnoú.

Rozpočet je nie úplný. Vedľa potreby 29.886,- Korún je zaokrytie udané 742 Korunami.

Žiadosť cirkevného konventu, aby sobáše mohli byť odbavované v nedeľu, v II. slávnosť výročitých slávností vyhovieť nemožno, len prípadným zmenením patričného ustanovenia generálneho konventu z r. 1923 bod 14), preto vizitácia túto žiadosť upravuje na gen. konvent, uvodiac na pamäť, že zákaz svadiieb v spomenuté dni pošiel zo záujmu zachovať tichosť dňov nedeľných a sviatočných. A toto by mal uctiť každý evanjelik – kresťan. – Krem tej žiadosti celý obsah zápisnice berie sa v odobrujúcu známosť a všetky zaviazanosti, cirkevné i školské, obsažené v zápisnici sa i pre budúcnosť potvrdzujú.

Keď vizitujúci arcipastier povzbudil celý sbor súhrnne i jednotlive, a menovite presbyterov k horlivosti za drahú cirkev našu evanj. a. v., a napomenul k príkladnému evanjelicko-kresťanskému životu a obcovaniu, zatvoril konvent modlitbou, na čo nasledovalo podpísanie zápisnice, ako nasleduje.

Dané na slávnostnom konvente v Necpaloch

Pred zakončením konventu vznášajú sa do zápisnice ešte tieto ustanovenia a jednotlivé body:

V matkocirkvi treba sa postarať o zväčšenie a opravenie školskej budovy, taktiež v Žabokrekoch postarať sa o primeraný byt pre učiteľa, lebo v nedostatku bytu nemôžu zaplniť stanicu riadnym učiteľom, čo je veľmi potrebné.

Tiež v Belej, najväčšej čo do počtu duší evanjelických obci v celom sbore, je potrebná nová škola hoc i obecná. Učiteľovi Stieglerovi biskup vyslovuje vďaka za ochotné a horlivé vybavovanie nešporných služieb Božích a jeho manželke za horlivosť pri vedení sdruženia mládeže.

Dané v slávnostnom konvente sboru v Necpaloch dňa 12. júna 1928

(Nasledujú podpisy Dr. Jur. Janošku a ostatných právoplatných účastníkov kanonickej vizitácie.)

VI. Sťažnosti a žiadosti.

- 1. Na aký odbor?
- 2. klasa?
- 3. učiteľ?

Zo strany toho žiadost, aby sa táto sťažnosť
 byt otváranie a riešenie, pretože II. časť
 vyjavitel žiadosti. —

Zápisnica táto a úplnom rozsahu prijatú
 bola v učebnom dokumente číslo 15 dňa
 1928. —

 Jozef Biskovec
 št. učiteľ
 Ondrej Kovalčík
 zapisovateľ
 Jozef Biskovec
 zosporovateľ
 Mladoborovského zápisnice.
 Ján Gendler

Opatery preslyšev.
 Ján Gendler
 Ján Gromman
 Pavol Lytkas
 Jozef Biskovec
 Ján Kovalčík
 O. Laurička
 Jozef Lytkas
 Ján Turek
 Ján Gromman

Jozef Čumko
 Ondrej Kovalčík
 Ján Lalman
 Ondrej Jankovič
 Ján Lachman
 Jozef Kollarik
 Ondrej Kovalčík
 matus Pavlik
 Ondrej Kovalčík
 Jozef Lytkas
 Jozef Turekovič
 Ján Dario
 Jozef Lytkas

na Pauberski
stora

Jan Kof
Kura

Jan Volica

Karel Gyika

Na pamiatku pomenovania, čo na p
oých pred konventom káral domáci slova od k
schu, biskupom vymanených. Travaš 3, 2-9.

Božarstvi časy cirkev Krištovej

1, Dveo pi božarstvi.

2, V čom pi božarstvi.

Biskup mal sprud polháva prinulene p
luth. ap. 10, 33.

Dr. Ján
biskup

Milodary

Miloslav Kováčik B 5, Ing. Ivan Bliska B 10, Oľga Hamzová B 5, Emília Ritkufová B 5, Ivan Haliena B 5, Ing. Igor Kapusta B 10, Ján Matejčík s rod. B 5, Jozef Matejčík B 5, Bohuš Majerčík B, Alžbeta Thomková D 5, r. Mrozeková Ž 10, Rastislav Krpelec MT – N 10, Anna Grajciarová N 5, Vlasta Švrlová Ž 5, Božena Marčičiaková Ž (č. 22) 5, r. Lahutová a Jakubesová Ž 10, Božena Haroníková Ž 5, Zuzana Valocká Ž 10, Ján Javornický Ž 5, Milota Somorová N 5, Marta Poloncová Ž 5, Júlia Šípková N 5, Anna Gabčanová s rod. CZ Ladzany 10, Stanislav Zorkóczy Ž 10, Anna Kmeťová Ž (č. 204) 9, Marta Kralovanská Ž (č. 164) 5, Anna Kolláriková so synom Jozefom B 5, r. Jána Brzáka a r. Chrochotská B 14, Anežka Šmálová Ď 5, Ján Kapusta s rod. Ď 10, Anna Šmálová Ď 5, Emília Ivašková Ď 5, Marta Buchová Ď 5, Jozef Moric N 5, Želmíra Lipovská Ž 10, Mária Loudová Ž 10, Miriam Mečková N 5, Libuša Mižúrová N 5, Irena Bukovská Ž 10, Ľubomír Koša Ž 10, Janka Plicová N 5, Irena Drdajová Ž 10, Ľudmila Sumková Ž 10, Elena Pohanková Ž 10, rod. Majtaňová a Murčeková Ž 15, Emília Rišiaňová Ž 10, Oľília Bernátová Ž 10, Anna Moricová Ž 5, Bohuš Majerčík B 5, Jozef Rusnák B 5, rod. Šimková B 5, Miroslav Hlinka B 10, Oľga Ďanovská N 10, Pavol Šimko N 10, Emília Beláková D 5, Emília Žalmanová N 10, Anna Vojtková N 5, Anna Kinclová D 5, Ladislav Mazúch B 5, Jozef Rišian Ž 5

„Štedrého darcu miluje Boh!“

Pri brigádach najčastejšie sa opakujúcou prácou je kosenie farskej záhrady. Ďakujeme verným pomocníkom z mládeže Tinkovi Zacharovi a Ľubke Štefanidesovej za ich ohotu a pomoc pri tejto práci

V matrike sme zaznamenali

(od vydania min. čísla ŠL – 2. štvrťrok)

Do vínného kmeňa Pána Ježiša Krista boli zaštepení krstom svätým:

28. 05. 2011 Lucia (Miroslav Sopko a Jana r. Hybská) N – MT

19. 06. 2011 Tamara (Miloš Lisý a Zuzana r. Havrilová) N – MT

„Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený...“ Mk 16, 16

Konfirmácia:

Po dvojročnej príprave boli 29. mája 2011 konfirmovaní:

Lenka Ďanovská, N

Patrik Herčút, D

Michal Piovarči, N

Andrea Rufusová, B

Samuel Sumka, B

Zuzana Sumková, B

Zuzana Vošková, N

„Buď verný až do smrti, a dám ti veniec života!“ Zj 2,10

Uzavretie manželstva:

23. 07. 2011 Jozef Dudka a Eva Hulejová z Belej-Dulíc

„Preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k manželke, i budú dva jedno telo.“ Mt 19,5

So smútkom v srdci, ale s nádejou vzkriesenia sme sa rozlúčili:

20. 04. 2011 Milan Sumka, B 70 r.

21. 04. 2011 Vlasta Ďanovská, r. Ďurdíková, Ď 57 r.

13. 05. 2011 Oľga Šmálová, r. Achimská, Ď 88 r.

18. 06. 2011 Martin Kuchárik, B 54 r.

28. 06. 2011 Stanislav Sumka, B 76 r.

01. 07. 2011 Ivan Hulej, B 83 r.

22. 07. 2011 Dušan Pavlovič, Ž 48 r.

28. 07. 2011 Miloš Kučera, B 84 r.

„Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz v Pánu umierajú! Áno, hovorí Duch, nech si odpočinú od prác, lebo ich skutky idú za nimi.“ Zj 14, 13

Jubilanti: (2. štvrťrok)

90 r. Vladimír Ďanovský Ď

80 r. Otília Lehotzká F, Zuzana Valocká Ž, Irena Bukovská Ž, Otília Bernátová Ž, Emília Šalátová B, Marta Plavcová B, Jolana Hulejová Ž, Matej Ladiver B

75 r. Jozef Šmál Ď, Miloslav Rusnák B, Božena Matejčíková N

70 r. Peter Polonec Ž, Viera Paulínyová D, Želmira Poloncová Ž, Anna Medvedová N, Eduard Kostra N

65 r. Anna Boďová Ď, Viera Rufusová B, Dušan Simonides N, Stanislav Zorkócy Ž, Jozef Mečko N, Elena Kmeťová Ď, Vratislav Bartoš Ž, Darina Kapustová Ď, Anna Hulejová Ž

60 r. Anna Kučerová D, Anna Brnová Ž, Ľubica Ďurdíková F, Ľubomír Košík Ž, Danuša Jesenská D, Oľga Majerová Ž, Anna Sumková Ž, Igor Pražiak Ž, Ján Javornický Ž

Jubilantov pozdravujeme a prajeme im mnoho Božieho požehnanie a potešenia do ďalších dní a rokov života.

„Ale ja Tebe dôverujem, Hospodine. Hovorím: Ty si môj Boh! V Tvojej ruke sú moje časy...“

Ž 31, 15 –16

Rozpis služieb Božích

07. 08. 2011	7. po Sv. Trojici - N = 9.45; B = 14.30; Ž = 15.30
14. 08. 2011	8. po Sv. Trojici - N = 9.45; F = 14.30; Ď = 15.30
21. 08. 2011	9. po Sv. Trojici - N = 9.45; B = 14.30; Ž = 15.30
28. 08. 2011	10. po Sv. Trojici - Nedel' a pokánia N = 9.45 (Več. Pánova počas sl. B.)
04. 09. 2011	11. po Sv. Trojici - N = 9.45 (zač. šk. r.); B = 14.30; Ž = 15.30
11. 09. 2011	12. po Sv. Trojici - N = 9.45; F = 14.30; Ď = 15.30
18. 09. 2011	13. po Sv. Trojici - N = 9.45; B = 14.30; Ž = 15.30
25. 09. 2011	14. po Sv. Trojici - N = 9.45
02. 10. 2011	15. po Sv. Trojici - N = 9.45 (Poďakovanie za úrody); B = 14.30; Ž = 15.30
09. 10. 2011	16. po Sv. Trojici - N = 9.45; F = 14.30; Ď = 15.30
16. 10. 2011	17. po Sv. Trojici N = 9.45 (400. výr. Turzovského oltára) Ž = posviacka zrekonštruovaných bohoslužobných priestorov
23. 10. 2011	18. po Sv. Trojici N = 9.45 (Pam. posv. chrámu + VP po sl. B.)
30. 10. 2011	19. po Sv. Trojici B = 9.00 Večera Pánova, B = 10.00 Pam.posv.chrámu + Pamiatka reformácie)

Večera Pánova:

Necpaly	28. 08. 2011 počas služieb Božích 23. 10. 2011 po službách Božích Žabokreky, Ďanová - podľa oznámenia
Belá	30. 11. 2011 pred sl. Božími 9.00

Ostatné príležitosti - podľa oznamov

PREČO BEŽÍŠ?

Učiteľ sa pozeral z okna na trh na námestí. Zbadal tam svojho žiaka Haikela, ako sa kamsi ponáhl'a. Zavola ho a pozval ho k sebe.

„Haikel, videl si dnes ráno nebo?“

„Nie, pán učiteľ.“

„A cestu, Haikel, cestu si dnes ráno videl?“

„Áno, pán učiteľ.“

„Aj teraz ju vidíš?“

„Áno, pán učiteľ, vidím ju.“

„Povedz mi, čo vidíš?“

„Ľudí, kone, vozy; kupcov, ako sa dohadujú, dedinčanov, ako sa zohrievajú, mužov i ženy, ako chodia sem a tam.“

„Haikel, Haikel!“ napomenul ho láskavo učiteľ, „o päťdesiat rokov, o dvakrát päťdesiat rokov tu bude stále takáto cesta a taký trh, ako je tento. Na iných vozoch prídu iní kupci a budú kupovať a predávať iné kone. Ale ja tu už nebudem a nebudeš tu ani ty. A ja sa ťa, Haikel, pýtam, prečo tak utekáš, že nemáš kedy pozrieť sa na nebo?“

Videl si dnes ráno nebo?

(Bruno Ferrero: Kruhy na vode)

ŠUMENIE LÍP

Časopis ev. a. v. cirkevného zboru v Necpalocho.

Vydáva: Ev. a. v. cirkevný zbor NECPALY. Pripravuje redakčný kruh.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Jozef Havrila, ev. farár.

Jazyková úprava: PhDr. Danica Sumková, Mgr. Ľubica Hlinková.

Vychádza štyrikrát do roka. Časopis nepredávame, ale vďačne prijímeme každý dar na jeho vydávanie. Prosíme Vás aj o príspevky, úvahy, svedectvá a nápady.

Grafická úprava: Slovenský Telegraf s.r.o., Bratislava,

e-mail: korektor@slovenskytelegraf.sk.

Tlač: Vegaprint – Mošovce

Adresa redakcie: Ev. a. v. farský úrad, Necpaly 39, 038 12, tel.: 4296 104

e-mail: efu_necpaly@gaya.sk, necpaly@ecav.sk

www.efu_necpaly.gaya.sk

REGISTRAČNÉ ČÍSLO: OÚ7/1997.